

Prosjektinformasjon:

Tittel: We are All two meters Tall.

Tverrfaglig kunstprosjekt

Idé og konsept: David Alræk

Medvirkende: Birk Nygård, Kristin Holand, David Alræk

Lengde: ca 1 time

Kort innledning

We are all two meters tall er et tverrfaglig kunstprosjekt som tar for seg temaet hvordan, og i hvilken grad, vi sammenligner oss med andre mennesker i samfunnet og hva dette gjør med oss som individer. I prosjektet er publikum i stor grad selv er deltakende, og kunsten ønsker å utfordre og inspirere publikum til å foreta refleksjon over eget liv. Publikum transporteres gjennom en audiovisuell kunstnerisk opplevelse, hvor deres valg underveis gir videre utgangspunkt for den performative prosessen. Som uttrykk er dette en forestillingen med et multidisiplinært uttrykk i et krysningsfelt mellom performativ installasjon og visuell kunst, med sterke elementer av video, lys, lyd og dans.

Tema for forestillingen

Å sammenligne seg med andre er en sosial egenskap som har utviklet seg gjennom millioner av år med evolusjon. Vi har hatt regler for samspill så lenge vi har hatt grupper. Å kjenne spillereglene og hvilke kvaliteter som har betydning i den gruppen du tilhører er avgjørende for at man ikke skal bli ekskludert fra den. Andre ganger er det din mentale holdning som avgjør hvor du plasserer deg selv.

Som et personlig eksempel vil jeg komme med min egen høyde, som er utgangspunktet for dette prosjektet. Jeg var alltid lavest i klassen, og følte meg med det ufrivillig utenfor, og hatet det. Dette har jeg tatt med meg videre i livet, selv om jeg nå er bare noen centimeter under snittet for norske menn, stiller jeg meg fremdeles på bakkens høyeste punkt hvis jeg står i en gruppe for å bli så høy som mulig. Det slo meg at denne lille, og uvesentlige tingen, har vært sterkt bidragsgivende til å forme meg som menneske.

Hva utgjør i så fall summen av alle tingene vi som mennesker sammenligner oss i? Vi plasseres oss ofte i det sosiale hierarkiet. Vi måler oss innenfor tema som inntekt, skjønnhet, sunnhet, status, kulturell kapital, kreativitet, makt, etc. Listen for hva vi sammenligner oss i er lang, og hvorfor lar vi oss styre av dette? Ville vi ikke være lykkeligere mennesker om vi ikke sammenlignet oss? Den amerikanske sosialpsykologen Leon Festinger hevdet at svært mange av våre avgjørelser, holdninger og meninger må forstås ut fra behovet om å være konsekvent og oppleve en viss orden og sammenheng i oss selv og omverdenen. Men svært ofte skjer ikke det – og vi opplever det som Festinger kaller kognitiv dissonans. En slik dissonans er ubehagelig og personen vil da benytte seg av forskjellige strategier for å oppheve, overse eller bagatellisere motsetningene. Teorien forklarte hvordan individer vurderer sine egne meninger og evner ved å sammenligne seg med andre, for å redusere usikkerheten over hvor de selv står. På den måten definerer man seg selv gjennom sammenligning.

WE ARE ALL 2 METERS TALL ønsker gjennom kunsten å skape rom som åpner opp for emosjonelle innganger og personlig refleksjon til temaet sammenligning. Prosjektet setter spørsmål til hvem vi er innerst inne når vi slutter å sammenligne oss med andre. Verket skal hige etter å skape en opplevelse som får publikum til å glemme tid, rom, sted og seg selv for en kort stund, og i det personlige rommet som oppstår i en slik tilstand åpne opp for en annerledes følelse av sin egen identitet. Kunstprosjektet stiller spørsmål til publikummeren

som; Hvordan rangerer og plasserer du deg selv blant andre individer? Hvem er du som menneske når det ikke stilles noen som helst krav til hvordan du skal være. Prosjektet ønsker å skape et rom som skal belyse disse spørsmålene og gi folk muligheten til å gå inn i de selv med sine egne erfaringer. I hvilken grad styrer sammenligning oss og hvordan det hindrer oss fra å uttrykke den vi virkelig er? Hvem er vi når vi glemmer lagene med sammenligning som man over tid har bygg opp?

Midt i dette alvoret finner jeg også et stort forundring, nysgjerrighet og humor rundt temaet. Sentralt i mine tidligere arbeider står møtepunktet mellom leken, humoren og det alvorlige og eksistensielle. Jeg ønsker å videreføre dette krysningspunktet også for dette prosjektet. Jeg er opptatt av at kunsten ikke skal kommunisere noe eksplisitt budskap, men være en ramme og utgangspunkt for personlig reise og refleksjon.

Kunstneriske referanser og samarbeidspartnere

I likhet med Marina Abramovic's *The Abramovic method*, benytter prosjektet seg av ulike øvelser som er designet for å utforske hode og kropp i en kunstnerisk setting. Prosjektet er inspirert av *immersive theatre* hvor publikum ikke er passive tilskuere, men aktive og midt i handlingen. De spiller en rolle i det som foregår.

Samtidig som det foregår en prosess på det indre plan med egen deltakelse, skal forestillingen være en sterk visuell opplevelse. Publikum beveger seg gjennom ulike rom, og i det kunstneriske rommet vil det til en hver tid være en handling som spilles opp mot den indre og forsterker tema som utforskes på det personlige plan. Her vil samarbeidet med lyskunstner Birk Nygård være svært sentralt. Prosjektet skal overraske med en finurlig og subtile visuelle detaljer. Det er ting å oppdage, utforske, være nysgjerrig på. På den måten skal kunsten forsøke å skrelle av lag, og åpne opp for en fri og avslappet tilstand hvor man kjenner etter hvem man er innerst inne. Og muligens komme i en tilstand lik den man var før man begynte å sammenligne seg med andre.

En annen samarbeidspartner er samtidsdanser Kristin Holand. Kristin har i sitt arbeid som samtidsdanser utforsket mye av det psykologiske rundt det menneskers unike identitet.

Form, stil, uttrykk

Forestillingen starter med at publikum, max 10 pr gang, blir målt av det som gir assosiasjoner til vitenskapelige assistenter. Publikum blir deretter gitt spesialbygde sko som gjør at samtlige i rommet vil være nøyaktig to meter høy, samt en laboratoriumsfrakk. Publikum vil så få utlevert et spørreskjema med en ulike spørsmål om livet sitt, som i formen svinger fra det konkrete til det mer abstrakte. Det fysiske rommet de befinner seg i er hvitt, med tåkelagte og utviskede linjer av struktur og form. Fra denne inngangen til forestillingen blir publikum på ulike måter presentert for scenarier hvor vi mennesker sammenligner oss med andre.

Publikum beveger seg i ulike rom som alle er medvirkende til å starte denne prosessen hos hvert enkelt. Deltakerne blir av utøverne geleidet gjennom bygningens ulike rom. Noen av rommene inneholder visuelle referanser, abstrakte utformede visuelle innspill rundt temaet, hvor deltakerne er betrakter, mens de i andre rom er mer aktiv, og vil bli gitt muligheten til å utforske rommets muligheter og små øvelser som er lagt ut.

De tre utøverne beveger seg i rommet, noen ganger flettet inn som publikum, andre ganger i en mer aktiv rolle som dansere eller igangsetter for aktivitet. Forestillingen fremstiller episoder, øyeblikk og tilstander fra livet hvor individets plassering av seg selv er i

sammenlignet med andre. Deltakerne skal også gjennom øvelser hvor de rangerer seg selv i gruppen ved å plassere seg selv i en rekkefølge rundt et tema.

I forestillings oppbygging skal man tidvis føle at man er en del av et laboratorium eller eksperiment, men samtidig leker verket med eksperiments rigide form, og noen ganger kontraster dette ved å bruk overdrevne, abstrakte eller humoristiske elementer.

Jeg er opptatt av at prosjektet skal vises i en kontekst og ha en plassering på en plass hvor det vanligvis ikke fremføres kunst. Dette inspirert av psykogeografien hvor man har en leken og nysgjerrig tilnærming til urbane miljøer. Gjennom å presentere kunst for folk i en ukonvensjonell setting tror jeg at man kan påvirke folks måte å være i verden på. Hvordan opplever du rom? Hvilken muligheter finnes i et rom? La folk få føle gleden det er å oppleve noe helt nytt på en fremmed plass.

Det arbeides for tiden mot en rekke rom av typen tomme industribygg i Bergen for fremføringen. Det er en stor ambisjon at prosjektet lett kan flyttes til andre plasser, nasjonale som internasjonale sammenhenger som kunstfestivaler innenfor samtidskunst, dans og teater. Kunstverket fremføres i en stedsspesifikk kontekst, med variasjon, inspirasjon og inspirasjon av det spesifikke stedet.

Avslutning

De siste årene har jeg i mitt arbeide blitt mer og mer opptatt av publikums møte med kunsten. I 3skjerms-innstallasjonen (*Kvotar, Kapital & Kjærleik*) jeg var med å produsere har jeg funnet det veldig interessant å observere publikums bevegelsesmønster i møtet med verket. Hvor ser de, hvor lenge oppholder de seg i rommet, hvordan går de inn, hvordan går de ut. I performance'en *Untitled* (PAB OPEN, Bergen Kretsfengsel) jeg lagde sammen med Kobie Nel var vi også opptatt av dette; hvordan publikum er i møte med kunsten. Hvem observerer? Vi lekte med rollene og hva som skjedde hvis kunsten i seg selv observerte tilskueren. Dette ga meg verdifull innsikt i det å møte publikum der de er, og la møtet og det spontane og genuine i øyeblikket være bærende for hvordan verket forløper seg.

Som publikummer selv i ulike kunstopplevelser har jeg merket en tilbakevending til en barnlig glede og nysgjerrighet når jeg selv får bestemme hvor jeg skal gå, og hva jeg skal foreta meg. Gleden ved å ikke vite, men samtidig selv være den som leter fremfor at noen andre gjør det for meg. De gir en annen inngang til å være i et rom, en fersk førstegangsopplevelse. Da jeg arbeidet som frivillig på Heine Avdals Carry On (oktoberdans, Sentralbadet 2016) ga det meg en enorm inspirasjon i kommunikasjon gjennom det non-verbale og styrken i dette. I det non-verbale kroppslige uttrykket opplever jeg at det finnes en kommunikasjon som det ikke finnes muligheter for å kommunisere gjennom språket.

Jeg ønsker med prosjektet å gå nye veier som kunstner, og med erfaringer og mine ulike arbeidsfelt som film, performance kunst og samtidsdans ønsker jeg med dette prosjektet å forsøke nye innganger til et kunstnerisk uttrykk og undersøke nye sider rundt det å være menneske som opptar meg.

Link til stemningskisse for prosjektet: <https://vimeo.com/202099238> (passord: 2meters)